

ԻՄ ՑԱԻՐ.

Ես պահեցի մի գաղսնի ցաւ .
Սրիս խորում վճահար.
Եւ նա անեց ու զարգացաւ
Եւ բռնկուեց բոցավառ:

Ու իմ հոգին այդ հրդեհով
Կրակ կսրեց սանձաւճակ,
Շանթ ու կայծով, հրեղէն թափով
Վեր սլացաւ համաւճակ:

Յարութիւն Պետրոսեան